

Onderwerp: Spirituele oorlogvoering

Les 2- De aard van demonen

Tekst: Openbaring 12.7-10

Gids voor deze Preekstudie:

- *Begin Lifegroup met gebed (max 5 minuten)*
- *Begin gesprek met de Icebreaker (max 5 minuten)*
- *Ga verder met punt 2 (max 10 minuten) en daarna punt 3 (max 30*

minuten)

- *Sluit met gebed... punt4, bid ook voor elkaar (max 10 minuten)*
- **Opmerking:** *de leider moet niet alleen de bestaande les lezen, maar ook*

proberen zijn / haar eigen commentaar te ontwikkelen en de les vloeiend uitleggen op een manier dat er goed geleerd wordt door de groep, de groep laten vertrekken met de wens om aan het einde van de vergadering terug te keren naar de volgende studie , je bent verantwoordelijk om de mensen van je groep door de week te bellen en hen aan te moedigen, laat de groep niet doodgaan, God heeft ons geroepen om het leven te implanteren, vrienden en burens uit te nodigen, probeer nieuwe leiders in je eigen groep te stichten.

Vraag LifeGroup-leden om hun favoriete punten uit de preek te delen, wat hun heeft geraakt, een zin of moment uit de preek die ze het meest hebben onthouden of waar ze vragen over hebben. Als leden niet zo goed de preek kunnen herinneren, neem dan jouw notities door en deel je favoriete punten. (max 2 minuten per persoon)

INTRODUCTIE

Demonologie is een onderdeel van de Angelologie, de doctrine van engelen, omdat zowel demonen als engelen geestelijke en onzichtbare wezens zijn. De huidige les wil de oorsprong, aard en doelstellingen van demonen en hun opzichter laten zien.

I - HERKOMST VAN DE DEMONEN

1. De gevallen engelen en de demonen. * Het zijn de rest van de engelen die Satan volgden na zijn rebellie tegen God (v.9). De oude joodse traditie beschrijft dit val breder in de apocalyptische literatuur van de inter-bijbelse periode zoals de Sibylline-orakels en de Enoch-boeken.
2. De verdrijving van de gezalfde cherub. De Bijbel zegt dat Satan de grootste van de demonen is (Mt 12.24, 25.41). In het begin schiep God de gezalfde cherub, perfect in wijsheid en schoonheid, die het zegel van symmetrie was (Ez 28.12-15). Hij rebelleerde tegen God en werd uit de hemel verdreven (14.12.15). Met zijn val gingen de engelen die zich aan de opstand hielden met hem mee en een deel van hen bleef in de gevangenis (2 Pe 2.4, Jd 6). Hoewel de Bijbel geen details over demonen geeft, kunnen deze Bijbelpassages verwijzen naar de oorsprong.
3. Demonen in heidense cultuur. Griekse termen vertaald door "demon" in het Nieuwe Testament is daimonion, "Demon, een god, een godheid", "om te verwijzen naar heidense goden (Dt 32,17). En Daimon" boze geest, de duivel " De demonen werden later opgevat als goede of slechte tussenliggende spirituele wezens, dat wil zeggen, de engelen en de boze geesten. De inconsequente aard van die geesten associeert hen met het kwaad, met al het kwaad van de wereld.

II - DE STRIJD IN DE HEMEL

1. De aartsengel Michael en de draak (V.7). Michael is een engel, de prins van de kinderen van Israël, als een aartsengel en leidt een engelachtig garnizoen (Dn 10.13,21; 12,1; Jd 9). De draak wordt geïdentificeerd met de Duivel zelf en Satan, de oude slang (v.9), in een verwijzing naar de slang van Eden (Gen. 3.1-4.13-15). Michael is krachtiger dan de draak, omdat hij door de kracht van God en samen met zijn leiders Satan en zijn engelen uit de hemel verdrijft (Openbaring 12.8).

2. De verdrijving van Satan (v.8).

Deze passage is zeer betwist door de Bijbelse uitleggers en er zijn verschillende interpretaties. In die eschatologische oorlog zijn er mensen die geloven dat het de originele val van Satan is, en anderen bevestigen dat er geen banden zijn met die val. Een andere interpretatie is dat Satan toegang zou hebben tot de hemel vóór de hemelvaart van Jezus. Het gebruikte argument is gebaseerd op enkele passages uit het Oude Testament (1 Kon 22.23, Job 1.6-9, 2.1-6, Zc 3.1-2). Op de een of andere manier is de nederlaag van de vijand al verordend, zoals geopenbaard door ons Heer: "Ik zag Satan als een bliksemschicht uit de hemel vallen" (Luk 10.18). De uitdrukking "Ik zag" verwijst naar een continue actie, en dat toont aan dat Jezus in de visie zag de val van Satan, terwijl de zeventig het evangelie predikten.

3. De uiteindelijke overwinning op Satan.

De uiteindelijke nederlaag van Satan, in waarheid, Het begon met de dood, opstanding en hemelvaart van Jezus. Vanaf daar de beschuldigingen van de duivel tegen ons vielen op de grond, want wie rechtvaardigt ons voor God is dezelfde Christus (Rm 5.1; 8.33). In de Openbaring zien we dat Michael en zijn engelen de draak en zijn demonen verslaan (Openbaring 12.7-9). De verdienste van overwinning past echter niet in de aartsengel, omdat hij altijd handelde in de naam des Heer (Jd 9). Later is de Duivel voor duizend jaar gebonden om uiteindelijk in de poel des vuur te worden geworpen (Openbaring 20.3-10). Laten we bij de aanvallen van de tegenstander dapper en zelfverzekerd zijn in de goddelijke interventie, omdat we in deze strijd een glorieuze belofte hebben (Rm 16,20).

III - HET GROOTST VAN DE DEMONS

1. De slang De term "draak" is Grieks drakon en wordt gebruikt in de Septuagint om een aantal Hebreeuwse woorden als Taniim en Leviathan, waarvan de betekenis is gespreid als "monsters, woestijn dieren, slangen" te vertalen. In het Nieuwe Testament alleen in Openbaring, en dit heet "de grote draak, de oude slang, genaamd de duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt "(vers 9). De slang die Eva verleide is de Satan zelf (Gen. 3.1-4, 14.15) Hij is een expert in vals spelen zoals hij deed met Eva en zelfs vandaag is dit een van zijn specialiteiten (2 Kor 2:11; 11.3).

2. Satan. Je kunt niet alle namen van de vijand van God en zijn volk beschrijven. De bekendste naam "komt van het Hebreeuwse satan," Satan, tegenstander. "Het is in het voorwoord van het boek Job dat Satan verschijnt eerst als een geestelijk wezen, die voor God de rechtvaardige beschuldigt. De Bijbel openbaart eerst met de naam Toen hij koning David ertoe bracht de volkstelling te houden: "Toen stond de satan op tegen Israël en dreef David op om Israël te nummeren" (1 Kron 21,1).

3. De duivel. Het Griekse woord diabolos, "Lasteraar" wordt vaak gebruikt in de Septuagint om het Hebreeuwse woord satan, "tegenstander" te vertalen. De term "Diabolos" komt van het werkwoord te beschuldigen, belasteren, bedriegen, leiden tot onenigheid".. Zijn specialiteit is misleidend en

beschuldigen (V.10) Jezus zei dat de essentie van zijn natuur is leugens, " Gij zijt uit de vader de duivel en je wilt de wensen van je vader vervullen; hij was vanaf het begin een moordenaar en heeft zichzelf niet in de waarheid ondertekend, omdat er geen waarheid in hem is; als hij de leugen spreekt, spreekt hij wat is zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen "(Joh 8:44) Zijn huis is nog steeds niet de hel. Hij zal nog worden uitgebracht in die plaats," het eeuwige vuur bereid voor de duivel en zijn engelen "(Mt 25,41)

IV - DE KRACHT VAN JEZUS OP DEMONEN

1. De Bijbelse context. Er is relatief weinig verslag over demonen in het Oude Testament. De Septuagint vertaalt vier Hebreeuwse termen per daemon, "demon", en één per daimon (is 65.11). De Joodse traditie beschouwt de demonen als gevallen engelen die zich bij Satan voegde in zijn rebellie tegen God. Demonen worden in het Nieuwe Testament geïdentificeerd als onreine geesten (Lk 4,33, 8,29, Openbaring 18,2) en boze geesten (Lk 8,2). Ze zijn kwaad, mensen kunnen invoeren (Lukas 11,24-26) en ervoor zorgen dat alle soorten van de ziekte (Luk 9,39-42), maar niet alle ziekten zijn van demonische oorsprong (Luk 13,32).

2. De triomf van Christus. De voorlopige overwinning van Jezus over Satan begint in de verleiding van de woestijn (Mt 4,11). De duivel is al van tevoren verslagen (Joh. 12.31). Jezus zei dat de prins van deze wereld al veroordeeld is (Joh 16.11). Hij blijft echter tegen het werk van God. Satan veroorzaakte verschillende problemen voor de apostel Paulus, met de doorn in het vlees (2 Kor.12.7) de belemmering in de dagen van de missionaris (1 Ts 2.18). We moeten zijn sluwheid niet negeren (2 Kor 2.11). Binnenkort zal God de satan verpletteren onder onze voeten (Rm 16.20).

CONCLUSIE

De demonen zijn echt, het zijn slechte en onreine geesten, het tegenovergestelde van de engelen. Jezus is de enige garantie dat ze niets tegen ons kunnen doen; Jezus zei: "Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen."

"(Luk 10.19).